

MARKÉTA KÖHNLEINOVÁ

Bydlení Bohdalec
15119 Ústav urbanismu
atelierZKN

Markéta pracovala od začátku semestru s Aničkou, vybrala si oblast dolního Bohdalce mezi rušnými ulicemi Záběhlickou a Chodovskou, trojúhelníkové území na východě odříznuté kolejištěm a Jižní spojkou. Území dnes z větší části využívané pro pískovnu s regulovaným tokem Botiče. Obě společně od počátku tvořily specifický urbanismus, vycházející a formovaný daným místem a z daného místa, regulovanou stoku vracely zpět do meandrujícího přirozeného potoku, jasně oddělovaly dva světy, svět klidu v nové „zahradní čtvrti“ na jihovýchodě a rušný svět při křižovatce Záběhlické a Chodovské. Své nápady si vzájemně oponovaly, samostatnou úlohou / tématem byla propustnost území a provázání obou světů přes Botič. Velice vyspělá, společná práce, projekt postupoval kupředu. Když jsme v polovině semestru zjistili, že holky nedělají urbanistický projekt a nejsou ještě v magisterském stupni, trochu jsme znervózněli... Naše nervozita naštěstí dopadla na úrodnou půdu, podařilo se nám znepríjemnit vánoce i konec semestru tak, aby vznikly domy pro zadání bakalářské práce.

O kvalitách urbanismu již bylo řečeno v úvodu hodně, při hodnocení na konci semestru tak naše výtky směřovaly k dispozičním řešením bytů, byl znát nedostatek času na ladění dispozic, na otázky subjektivity při navrhování opakující se typologie. Naše výtky ale směřovaly, možná nelogicky, rovněž k nadstandardnímu grafickému podání, především pak k dokonalým vizualizacím, které dokáží obelhat, strhnout veškerou pozornost od toho podstatného, od čar.

Domy jsou jednoduché, nízké, možná první poznámka, která člověka napadne, proč beton, proč v takové míře pro bytovou výstavbu, ospravedlněním může být rychlost, snad i cena. Téma, které bylo ale konzultováno a probíráno s konzultanty statiky a stavebního řešení. S betonem se nešetří, u základové desky se i při znalosti podloží zdá tloušťka přemrštěná, štěrkový podsyp pod podkladním betonem se stále objevuje, i když, krom zcela specifických podmínek, se ho většinou snažíme vymýt, řešení u podjezdu výtahové šachty je poněkud zrychlené, schematické. Asi bychom si představovali jinak i řešení drenáže, její umístění a spádování. Jak ovlivňují písky a blízkost Botiče založení? Je zvolené založení nevhodnější? Snad by šlo řešit i mnohem racionálněji zdvojení výtahové šachty. U řezu domem v detailu jsou sympatické balkonové desky v řešení bez Isokorbu (hlavně proto, že Isokorb je univerzální zaklínadlo pro 95% studentů), skladba je ve výkrese bohužel špatně čitelná. Překvapivá složitost u atiky, resp. u zdvojené atiky. U atiky, opravdové atiky ještě doplněn obklad, pravděpodobně evokující plasticitu římsy, ale zespodu bez uzavření, tak možná ne římsa ale otázka? U atiky, druhé atiky je funkce snad pohledová (z ulice těžko ocnitelná, ale proč ne), použití Isokorbu je možná elegantní řešení, ale není zbytečné? Snad alespoň ve výsledku levnější než obalovat druhou atiku izolací...

Dá se najít jistě mnohem více chyb, chyb které si musí každý odžít, vyzkoušet na stavbě, vracíme se ale zpět na začátek, k urbanismu, který je pro danou práci zásadní, vystihující podstatu dobré architektury, není tak podstatný dům samotný, ale jeho prostředí, vztahy a vazby. Dům může být změněn, urbanismus se však již dá změnit jen velmi těžko. V tom nám Markéta připadá jako již takřka vyžralá architektka, teď se jen naučit dobře managovat čas a nabírat zkušenosti. Navrhujeme **známku B**.

V Praze 15.6.2023

Ing.arch. Tomáš Zmek